

på alle de spændende spørgsmål, der bliver stillet.

Det spørgsmål, hr. Jann Sjørnsen stillede, var: Hvordan kan Dansk Folkeparti være medfor- slagsstiller til dette forslag til vedtagelse, når der står, at Folketinget tager udenrigsministe- rens redegørelse til efterretning? Der er jo bare det at sige til det, at ved at tage redegørelsen til efterretning siger vi ikke, at vi er enige i alt det, der er sagt fra udenrigsministerens side. Det gør vi ikke, for vi er uenige med regeringen i, at bombninger og landstyrker vil være en militær succes i den sidste ende. Vi tror, det kan blive en kæmpefiasko, og vi frygter, at det kan gå ud over mange danske soldater og deres familier; at danske soldater kan komme i klemme på baggrund af det her. Derfor kan vi ikke støtte udenrigsministerens udlægning, men vi kan godt tage redegørelsen til efterretning.

Hr. Frank Dahlgaard var inde på de konklusioner, man kan drage af denne debat. Vores konklusion og vores løsning er sådan set den samme, som hr. Frank Dahlgaards parti har skrevet under på her i dag, nemlig at det er en forhandlingsløsning, der skal til. Hvis hr. Frank Dahlgaard vil lægge mærke til det, er netop det jo ikke medtaget i vedtagelsesforslaget, nok bl.a. af hensyn til, at vi skulle kunne støtte det i Dansk Folkeparti. Andre partier kan støtte, at man skal fortsætte bombardementerne, at man skal indlede landkrig, og at man skal sørge for, at der bliver en eskalering af konflikten. Det har vi været imod, og derfor står det ikke her, og derfor har vi også kunnet støtte forslaget.

Til hr. Svend Aage Jensby der spørger, om Dansk Folkeparti vil støtte en international fredsbevarende styrke, skal jeg sige med det samme, at hvis der er tale om en fred, vi kan kontrollere og bevare, er det da fuldstændig krystalklart, at så vil vi støtte en sådan styrke. Men det er jo ikke det, hr. Jensby har argumenteret for her i dag, i hvert fald ikke tidligere i debatten, sådan som jeg hørte det. Det er jo, at vi, inden der er nogen fred, som opfølgning på nogle luftbombardementer i løbet af kortere eller længere tid skal indsætte en landstyrke, der skal kæmpe med serbiske soldater – vel viden- de fra Anden Verdenskrig, at det er altså en svær sag, og vel vidende at det ikke er så nemt som i Irak, og hvor der ellers kan køre tanks i et fladt område. Her er der tale om bjerge, hvor det er utrolig svært, og jeg tror, man vil komme til at opleve det, hvis det er sådan, at der bliver

en landkrig. Derfor kan vi støtte en fredsbeva- rende styrke, der bevarer en fred, men vi kan sandelig ikke støtte et engagement, hvor det er sådan, at man skal kæmpe sig til en fred, som man måske aldrig opnår.

Til hr. Tom Behnke, der mener, at mine ud- talelser her fra talerstolen kan blive misbrugt: Godt nok mener jeg, at Dansk Folkeparti er et godt og et vigtigt parti, som også har stor til- slutning, men jeg tillægger trods alt ikke mine udtalelser så megen vægt, at Milosevic eller an- dre vil prøve at tolke dem og bruge dem i no- gen sammenhæng. Så vigtige er vi nok heller ikke, så derfor må jeg melde hus forbi, når det angår de udtalelser, jeg er kommet med.

Det, der er vigtigt for os, er, at vi opnår en fred, men det bliver ikke med de militære mid- ller, vi har set taget i brug indtil nu, at vi kan opnå den fred. Det viser sagens udvikling indtil nu i hvert fald.

Formanden:

Så er det hr. Jann Sjørnsen, og det bliver så sidste korte bemærkning, og derefter hr. Jørgen Estrup.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg er enig med hr. Peter Skaarup så langt, at når man tager en ting til efterretning, behøver man ikke nødvendigvis sætte kommaerne lige sådan, som regeringen gør, eller som udenrigs- ministeren har udtalt. Men det er jo ikke det, der er tale om i denne sammenhæng, når der tilkendegives i forslaget til vedtagelse, at Folke- tinget tager regeringens redegørelse til efterret- ning.

Det, som hr. Peter Skaarup og Dansk Folke- parti har tilkendegivet her i dag, går jo lodret imod det, udenrigsministerens redegørelse går ud på, og jeg kan derfor ikke andet end at stille to spørgsmål til hr. Peter Skaarup endnu en gang. For det første: Hvilken vej vil Dansk Folkeparti og hr. Peter Skaarup gå i denne sam- menhæng? Hvilke løsningsmuligheder ser Dansk Folkeparti helt konkret?

For det andet vil jeg godt stille hr. Peter Skaarup dette spørgsmål: Hvorfor støtter man ikke Enhedslistens eller SF's forslag til ved- tagelse? De ligger dog langt tættere på det, som hr. Peter Skaarup har givet udtryk for her i dag om militær magtanvendelse og militæraktioner. De tre partier er jo faktisk stort set enige.